

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.041 van 28 juni 2012
in de zaak A. 201.141/VII-38.168.**

In zake : Joseph CASTERMANS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christian Lemache
kantoor houdend te 3800 Sint-Truiden
Tongersesteenweg 60
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenberg
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de minister van Justitie van 30 mei 2011 waarbij het beroep van Joseph Castermans tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Limburg van 10 september 2009, houdende weigering van vergunningen voor het bezit van vuurwapens, wordt verworpen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 juni 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Vanbrabant, die loco advocaat Christian Lemache verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker vraagt op 18 juni 2007 vergunningen aan voor verscheidene vuurwapens. Het betreft een verlenging van 13 bestaande vergunningen en twee nieuwe vergunningen. Als wettige reden geeft hij "sportief en recreatief schieten" op.

3.2. In de loop van de procedure meldt de federale politie van Hasselt aan de gouverneur van de provincie Limburg dat een pistool 9 mm van het merk Norinco, gebruikt bij een diefstal met geweld te Sint-Truiden, in verband wordt

gebracht met de verzoeker, die echter zijn betrokkenheid ontkent, dat de verzoeker eveneens verdacht werd van illegale handel in verboden wapens en dat hij het prostitutiemilieu in Sint-Truiden frequenteert.

3.3. Op 29 juli 2009 verleent de lokale politie een ongunstig advies.

3.4. De gouverneur van de provincie Limburg weigert op 10 september 2009 de door de verzoeker aangevraagde vergunningen.

3.5. De verzoeker gaat op 30 september 2009 in beroep bij de minister van Justitie.

3.6. De lokale politie van Sint-Truiden-Gingelom-Nieuwerkerken verleent op 12 oktober 2009 een negatief advies en meldt dat naar aanleiding van informatie dat de verzoeker verboden wapens zou verhandelen bij hem een huiszoeking met toestemming werd uitgevoerd en dat daarbij een afgezaagde loop van een karabijn .22 LR werd gevonden waarvoor de verzoeker geen aanneembare uitleg kon geven.

3.7. Op 10 november 2009 deelt de procureur des Konings te Hasselt mee dat het dossier inzake illegale wapenhandel werd geseponeerd wegens onvoldoende bezwaren, dat het onderzoek naar de herkomst van het pistool gebruikt bij een gewapende overval te Sint-Truiden nog loopt en dat de verzoeker zich, gelet op het aantreffen van een afgezaagde loop van een karabijn, "niet bepaald aan de regels houdt inzake de wapenwetgeving".

3.8. De federale politie verduidelijkt op 16 december 2009 dat het pistool 9 mm Norinco toch niet werd gebruikt bij de diefstal met geweld te Sint-Truiden en zij meldt dat de verzoeker ontkent het betrokken pistool in het bezit te hebben gehad, maar wel erkent dat hem destijds pistolen te koop werden aangeboden. De federale politie laat voorts weten dat de verzoeker verdacht wordt van illegale handel in verboden wapens en gekend is in de bestanden voor

mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting, bedreigingen, houden van een ontuchthuis en prostitutie.

3.9. Op 5 januari 2010 meldt de lokale politie dat uit ballistisch onderzoek blijkt dat op 15 januari 2009 met het pistool 9 mm, Norinco, dat "zoals blijkt uit het onderzoek van de FGP HASSELT eigendom (is) geweest van CASTERMANS Joseph" op een garagepoort van een woning werd gevraagd.

3.10. Op 20 januari 2010 verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker tegen de beslissing van de provinciegouverneur van 10 september 2009.

3.11. Nadat tegen die beslissing een annulatieberoep werd ingesteld bij de Raad van State, trekt de verwerende partij op 23 februari 2011 haar beslissing van 20 januari 2010 in.

3.12. De verwerende partij vraagt met brieven van 23 en 24 februari 2011 bijkomende informatie aan de lokale en federale politie en aan de procureur des Konings te Hasselt.

3.13. De lokale politie Sint-Truiden-Gingelom-Nieuwerkerken maakt op 7 maart 2011 een verslag over en de federale politie van het arrondissement Hasselt laat op 9 maart 2011 weten dat zij haar brief van 16 december 2009 bevestigt.

3.14. Op 7 april 2011 meldt de procureur des Konings te Hasselt dat er "behoudens het feit dat het dossier HA 36.F1.3483-09 inmiddels geseponneerd werd wegens onvoldoende bezwaren" geen bijkomende gegevens te verstrekken zijn, dan deze reeds vermeld in zijn schrijven van 10 november 2009 en hij wijst er op dat "betrokkene zich alleszins niet aan de regels inzake de wapenwetgeving houdt".

3.15. Op 14 april 2011 stelt de verwerende partij de verzoeker in kennis van de ontvangen adviezen en biedt zij hem de mogelijkheid een bijkomend verweer of de wens om te worden gehoord over te maken.

3.16. De verzoeker maakt op 22 april 2011 zijn verweer over.

3.17. Op 30 mei 2011 verwerpt de minister van Justitie het beroep van de verzoeker tegen het besluit van de gouverneur van de provincie Limburg van 10 september 2009.

Dit is het bestreden besluit, waarin geconcludeerd wordt dat het gedrag van de verzoeker een gevaar kan vormen voor de openbare orde, veiligheid en gezondheid.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

4. In een enig middel voert de verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna : motiveringswet), van de formele en materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Hij stelt dat het bestreden besluit niet steunt op een strafrechtelijke veroordeling, verscheidene tegenstrijdigheden bevat en de elementen van het dossier die in zijn voordeel pleiten niet bij de cruciale eindmotieven en de finale afweging betreft, waaruit een onzorgvuldige voorbereiding en afweging van de relevante gegevens blijkt.

Hij zet dienaangaande uiteen dat het dossier HA 36.F1.2105/09 betreffende het pistool 9 mm, Norinco, werd geseponeerd wegens onvoldoende

bezwaren, dat niet vaststaat, noch is bewezen dat het pistool zijn eigendom is geweest, dat hij dit ook steeds heeft betwist, dat in de motieven niet wordt verduidelijkt dat zijn naam meestal als slachtoffer wordt vermeld in de betrokken dossiers, dat van de drie processen-verbaal waarin hij wel als verdachte wordt genoemd er twee werden geseponeerd wegens onvoldoende bezwaren en een derde volgens de politie zelf "in zijn context moet worden gezien, rekening houdende met de klager", dat het stuk van de loop van een karabijn werd gevonden tijdens een huiszoeking waarvoor hij toestemming heeft verleend en op een zeer eenvoudig zichtbare plaats, dat een deel van een loop bovendien geen wapen is, dat het betreffende dossier werd geklasseerd wegens onvoldoende bezwaren en dat, wat de "inlichting" betreft als zou hij gekend zijn voor mensenhandel met het oog op seksuele uitbuiting, bedreigingen, het houden van een ontuchthuis en prostitutie, hij slechts eigenaar is van het pand en niet de gebruiker of de exploitant van de bar, die overigens met goedkeuring en onder toezicht van het gemeentebestuur wordt opengehouden, zodat dit niet kan worden beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Volgens de verzoeker steunt het bestreden besluit bijgevolg niet, of minstens onvoldoende, op werkelijk bestaande, concrete en met de vereiste zorgvuldigheid vastgestelde elementen.

5. De verwerende partij antwoordt dat het bestreden besluit concludeert dat wapenbezit in hoofde van de verzoeker de openbare orde en veiligheid kan verstoren. Zij steunt op de volgende elementen : de verzoeker is geen onbekende in het crimineel milieu, aangezien zijn naam circuleert in verschillende strafdossiers en hij is gekend inzake de bar die wordt uitgebaat door zijn zoon; de lokale politie van Sint-Truiden deelde bezwarende, vertrouwelijke informatie mee; de verzoeker was in het bezit van een afgezaagde loop van een Anchütz karabijn en de procureur des Konings te Hasselt verleende een negatief advies. De verwerende partij betoogt dat uit de brieven en adviezen van de politie en de procureur des Konings blijkt dat de naam van de verzoeker in verschillende dossiers wordt genoemd, wat er op wijst dat hij in contact komt met personen die behoren tot het criminele milieu, dat die contacten onder meer worden gelegd in bars waar aan prostitutie wordt gedaan, dat de verzoeker niet betwist dat hij

eigenaar is van het pand waarin zijn zoon een dergelijke bar uitbaat en dat het feit dat die bar niet illegaal is hieraan geen afbreuk doet. De overwegingen dat de naam van de verzoeker wordt genoemd in verschillende strafdossiers en databanken, dat hij geen onbekende is in het prostitutiemilieu in Sint-Truiden en dat andere betrokkenen in strafdossiers ook in dit milieu worden gesignaleerd, zijn volgens de verwerende partij voldoende, werkelijk bestaande en concrete feiten die met de nodige zorgvuldigheid werden vastgesteld om te besluiten dat het voorhanden hebben van wapens door de verzoeker de openbare orde en veiligheid in het gedrang kan brengen.

6. De verzoeker repliceert dat de verwerende partij het middel herleidt tot een schending van de motiveringswet, terwijl hij ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel opwerpt en dat zij niet of slechts beperkt antwoordt op de kritiek dat verscheidene overwegingen in het bestreden besluit elkaar tegenspreken en ontkrachten en er overwegingen buiten beschouwing worden gelaten die wel rechtens relevant zijn of reeds ten haren nadele werden uitgelegd in het auditorsverslag betreffende het beroep tegen de beslissing van 20 januari 2010.

7. De verzoeker argumenteert in zijn laatste memorie dat in het auditorsverslag onterecht wordt verwezen naar een aantal arresten waarbij het, in tegenstelling tot huidige zaak, wel gaat om bewezen feiten of strafrechtelijke veroordelingen, dat het arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 2 februari 2010 stelt dat "het bij het exploiteren van raamprostitutie niet gaat om strafbare feiten" en dat voor de uitbating van de bar toestemming werd verkregen van de overheid, waardoor bezwaarlijk van een potentieel gevaar kan worden gesproken.

Beoordeling

8. De artikelen 2 en 3 van de motiveringswet verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en dit op een

afdoende wijze. Dat de motivering "afdoende" moet zijn, impliceert enerzijds dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn met het belang van de bestreden beslissing, en anderzijds dat zij draagkrachtig moet zijn, wat betekent dat de motieven de beslissing moeten kunnen dragen.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat er voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven moeten bestaan, wat onder meer betekent dat die motieven moeten steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die relevant zijn en met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Het komt de Raad van State evenwel niet toe het feitenonderzoek over te doen en, wat de appreciatie van de zaak betreft, zich in de plaats te stellen van het bestuur. Wel kan hij nagaan of de administratieve overheid op basis van de haar voorliggende gegevens naar recht en redelijkheid tot haar voorstelling van de feiten is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt voor de overheid de verplichting in om haar beslissing zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

9. Ingevolge artikel 11, § 1, tweede lid, van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de wapenvergunning weigeren indien blijkt dat het bezit van het wapen de openbare orde kan verstoren.

Ten aanzien van de beoordeling van het gevaar dat een betrokkene betekent voor de openbare orde, voor zichzelf of voor anderen, beschikken de gouverneur en ook de minister van Justitie die zich hierover in beroep dient uit te spreken op grond van artikel 30 van de wapenwet, over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Voor het vaststellen van het gevaar voor de openbare orde is het niet vereist dat de betrokkene veroordeeld is voor een misdrijf. Feiten en gedragingen die doen vrezen dat het bezit van het wapen door de betrokkene de openbare orde kan verstoren en die genoegzaam vaststaan, zijn voldoende.

De wapenwet heeft een principieel verbod ingesteld op alle vuurwapens (Parl. St., Kamer 2005-2006, nr. 2263/1, p. 17). Het verlenen van een wapenvergunning is bijgevolg de uitzondering. De wapenwet laat de overheid toe preventieve maatregelen te nemen om problemen ten aanzien van de openbare orde te vermijden.

10. Het bestreden besluit oordeelt dat het gedrag van de verzoeker een gevaar kan vormen voor "de openbare orde, veiligheid en gezondheid" en steunt daarvoor op de negatieve adviezen van de procureur des Konings te Hasselt van 10 november 2009 en 7 april 2011, waarin onder meer wordt opgemerkt dat de verzoeker zich niet houdt aan de regels inzake de wapenwetgeving, op de informatie van de federale politie van 16 december 2009 die de verzoeker in verband brengt met het prostitutiemilieu en waaruit blijkt dat de verzoeker erkent dat hem destijds twee pistolen te koop werden aangeboden, op de bijkomende informatie verkregen van de federale politie op 9 maart 2011, op de informatie meegedeeld door de lokale politie op 5 januari 2010 en op de bijkomende informatie van de lokale politie verkregen op 7 maart 2011, waaruit blijkt dat de verzoeker eigenaar is van een gebouw dat als prostitutiebar wordt uitgebaat.

Uit het bestreden besluit blijkt ook dat de verzoeker steeds heeft ontkend eigenaar te zijn geweest van het pistool Norinco, dat de federale politie heeft vastgesteld dat dit pistool niet werd gebruikt bij de diefstal met geweld te Sint-Truiden, dat de lokale politie op 7 maart 2011 meedeelde dat de verzoeker meestal als slachtoffer wordt vermeld in de opgestelde processen-verbaal, dat de dossiers met nummer HA 36.F1.2105/09 en HA 36.F1.3483-09 werden geseponeerd wegens onvoldoende bezwaren en dat het proces-verbaal met nummer HA 43.L7.3057/08 volgens de politie in zijn context dient te worden

gezien rekening houdende met de klager. De bewering van de verzoeker dat de verwerende partij voormelde elementen niet bij de afweging heeft betrokken wordt bijgevolg niet bijgetreden. Het is daarbij geenszins vereist dat die elementen bij de "cruciale eindmotieven en de finale afweging" worden herhaald.

Dat de verzoeker toestemming gaf voor de huiszoeking waarbij de afgezaagde loop van een karabijn werd gevonden en dat deze werd gevonden op een eenvoudig zichtbare plaats doet geen afbreuk aan het feit dat bij hem een afgezaagde loop werd aangetroffen waarvoor geen aanneembare uitleg kon worden gegeven. De verzoeker ontkent evenmin het bezit van de afgezaagde loop, zodat de verwerende partij zich bij het nemen van haar beslissing op deze feiten kon steunen.

De verzoeker erkent eveneens dat hij eigenaar is van een pand dat als prostitutiebar wordt uitgebaat. Dat de toestemming van de gemeente werd verkregen, belet niet dat de verwerende partij dit element kan betrekken bij haar beoordeling, aangezien zij vermag rekening te houden met feiten die een negatief licht werpen op de algemene moraliteit en persoonlijkheid van de betrokkene.

De in het bestreden besluit aangehaalde feiten volstaan om te concluderen dat er een gevaar kan zijn voor de openbare orde en veiligheid en om te doen begrijpen waarom aan de verzoeker de gevraagde wapenvergunningen worden geweigerd. De verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij haar onderzoek onzorgvuldig heeft gevoerd en buiten alle redelijkheid tot het besluit is gekomen dat, ter vrijwaring van de openbare orde en veiligheid, de wapenvergunningen moeten worden geweigerd.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin